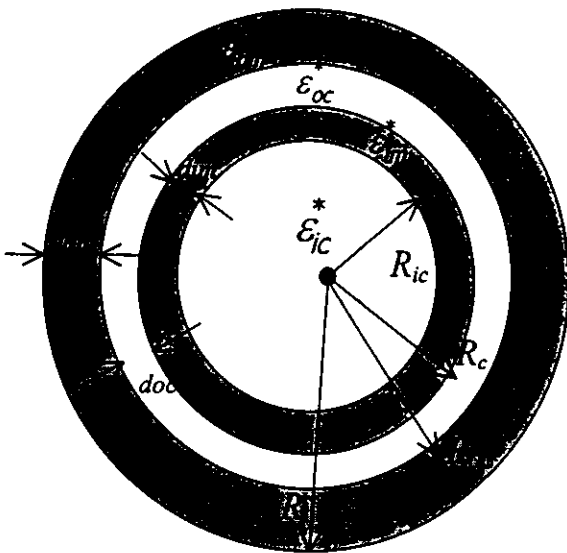

3. ผลการพัฒนาแบบจำลอง

แบบจำลองเซลล์เดี่ยวทรงกลมเปลือกสองชั้น

(Spherical Double Shell Model, SDM)

สร้างแบบจำลองเซลล์ที่มีลักษณะทรงกลมและมีเยื่อหุ้มเซลล์ (cell membrane) 2 ชั้น ด้วยวิธีเดียวกับแบบจำลองเซลล์ทรงกลมผนังเซลล์หนึ่งชั้น(สรวิทย์และคณะ, 2543) โดยเพิ่มชั้นเยื่อหุ้มเซลล์เข้าไปอีกหนึ่งชั้น ห่อหุ้มเซลล์ทั้งหมดอยู่ภายนอก ระหว่างชั้นเยื่อหุ้มเซลล์ภายในและภายนอกกั้นกลางด้วยชั้นไซโทพลาสซึมอีกชั้น(ไซโทพลาสซึมชั้นนอก) กำหนดให้ห้องประกอบเซลล์แต่ละส่วนมีค่าไดอิเล็กทริกแตกต่างกัน และขบวนการเซลล์ในสารละลายที่มีค่าไดอิเล็กทริก (สารละลายภายนอก) ตามรูป

สารละลายภายนอก ϵ_s^*

รูปที่ 1. แบบจำลอง SDM

เมื่อ ϵ_{ic}^* คือค่าไดอิเล็กทริกเชิงซ้อนของไซโทพลาสซึม (complex permittivity of inner cytoplasm)

ϵ_{im}^* คือค่าไดอิเล็กทริกเชิงซ้อนของเยื่อหุ้มเซลล์ชั้นใน (complex permittivity of inner membrane)

ϵ_{oc}^* คือค่าไดอิเล็กทริกเชิงซ้อนของไซโทพลาสซึมชั้นนอก (complex permittivity of outer cytoplasm)

ϵ_{om}^* คือค่าไดอิเล็กทริกเชิงซ้อนของเยื่อหุ้มเซลล์ชั้นนอก(complex permittivity of outer membrane)

ϵ_s^* คือค่าไดอิเล็กทริกเชิงซ้อนของสารละลายภายนอก(complex permittivity of solution)

R คือรัศมีเซลล์ทั้งหมด และ R_i คือรัศมีเซลล์วัดถึงจุดต่างๆตามรูป มีค่าต่างๆดังนี้

R_{ic} คือรัศมีวัดจากจุดศูนย์กลางเซลล์ถึงขอบในของเยื่อหุ้มเซลล์ชั้นใน

R_c คือรัศมีวัดจากจุดศูนย์กลางเซลล์ถึงขอบนอกของเยื่อหุ้มเซลล์ชั้นใน

R_{oc} คือรัศมีวัดจากจุดศูนย์กลางเซลล์ถึงขอบในของเยื่อหุ้มเซลล์ชั้นนอก

และ

d_i คือความหนาแต่ละชั้นของคัพระกอบตามรูป มีค่าต่างๆดังนี้

d_{im} คือความหนาของเยื่อหุ้มเซลล์ชั้นใน

d_{om} คือความหนาของเยื่อหุ้มเซลล์ชั้นนอก

d_{oc} คือความหนาของไซโทพลาสซึมชั้นนอก

เมื่อ $\epsilon_i^* = \epsilon_i - j \frac{\sigma_i}{\omega}$

ϵ_i คือ ค่าไดอิเล็กทริกที่ชั้น i มีหน่วยเป็น ฟารัด/เมตร

σ_i คือ สภาพนำไฟฟ้าของไดอิเล็กทริกที่ชั้น i มีหน่วยเป็น ซีเมนส์/เมตร

และ $j = \sqrt{-1}$ เรียกจำนวนจินตภาพ (imaginary number)

เมื่อให้สนามไฟฟ้าแก่เซลล์ผ่านทางตัวกลางสารละลายที่อยู่ภายนอกเซลล์ ตามทฤษฎีแล้ว สนามไฟฟ้าเหล่านี้สามารถแพร่ผ่านเข้าไปในเนื้อไดอิเล็กทริกแต่ละชั้นของเซลล์ตามแบบจำลอง โดยมีเงื่อนไขต่างๆดังนี้

1. องค์ประกอบของสนามไฟฟ้าในแนวสัมผัสกับผิวสัมผัสที่แต่ละชั้นไดอิเล็กทริก (E_{ij}) จะมีค่าต่อเนื่องและเท่ากัน ดังสมการ $E_{ni} = E_{ij}$
2. ความหนาแน่นฟลักซ์ไฟฟ้าในแนวตั้งฉากกับผิวสัมผัส (D_{ni}) จะมีค่าต่อเนื่องและเท่ากัน ดังสมการ $D_{ni} = D_{nj}$
3. ศักย์ไฟฟ้าที่ตกคร่อมบริเวณรอยต่อผิวสัมผัสไดอิเล็กทริกมีค่าเท่ากัน $\Psi_i = \Psi_j$

เมื่อ $E = -\nabla\Psi$ และ $D = \epsilon E$

คณิตศาสตร์ของแบบจำลองและวิธีพิสูจน์

แนวคิด

งานวิจัยนี้ได้สร้างแบบจำลองด้วยการวิเคราะห์หาค่าศักย์ไฟฟ้าที่แต่ละบริเวณ จากชั้นภายในสู่ภายนอกเซลล์ แล้วจึงคำนวณสนามไฟฟ้า โดยอาศัยสมการลาปลาซพิกัดทรงกลมและเงื่อนไขขอบ(boundary conditions) และคำนวณค่าไดอิเล็กทริกเชิงซ้อนของเซลล์ เทอมไดโพลโมเมนต์ และแรงไดอิเล็กโตรฟอติก ตามลำดับดังนี้

สมการคำนวณศักย์ไฟฟ้าแต่ละบริเวณภายในเซลล์

กำหนดให้เซลล์แขวนลอยอยู่ในสารละลายไดอิเล็กทริกและอยู่ภายใต้สนามไฟฟ้าภายนอกแบบกระแสวิกฤตแนวแกน Z ระบุตำแหน่งต่างๆภายในเซลล์ด้วยพิกัดทรงกลม (เพราะเซลล์เป็นทรงกลม) ให้จุดกำเนิดพิกัดอยู่ที่จุดศูนย์กลางของเซลล์ โดยมีทิศทางรัศมีเซลล์ชี้ออกตามแนวเวกเตอร์หนึ่งหน่วย $\hat{r}$ มุมกวาด θ วัดเทียบกับแกน Z และมุมกวาด ϕ วัดเทียบกับแกน x ตามรูปประกอบที่ 2

วิเคราะห์หาค่าศักย์ที่แต่ละองค์ประกอบของเซลล์จากเงื่อนไขขอบเหล่านี้ ดังนี้

กำหนดให้องค์ประกอบแต่ละชั้นเป็นชั้นที่ i และ j

จากสมการ $D_{ni} = D_{nj}$

ใช้ความสัมพันธ์ $D = \epsilon E$

จะได้ $\epsilon_i^* \cdot E_{ni} = \epsilon_j^* \cdot E_{nj}$

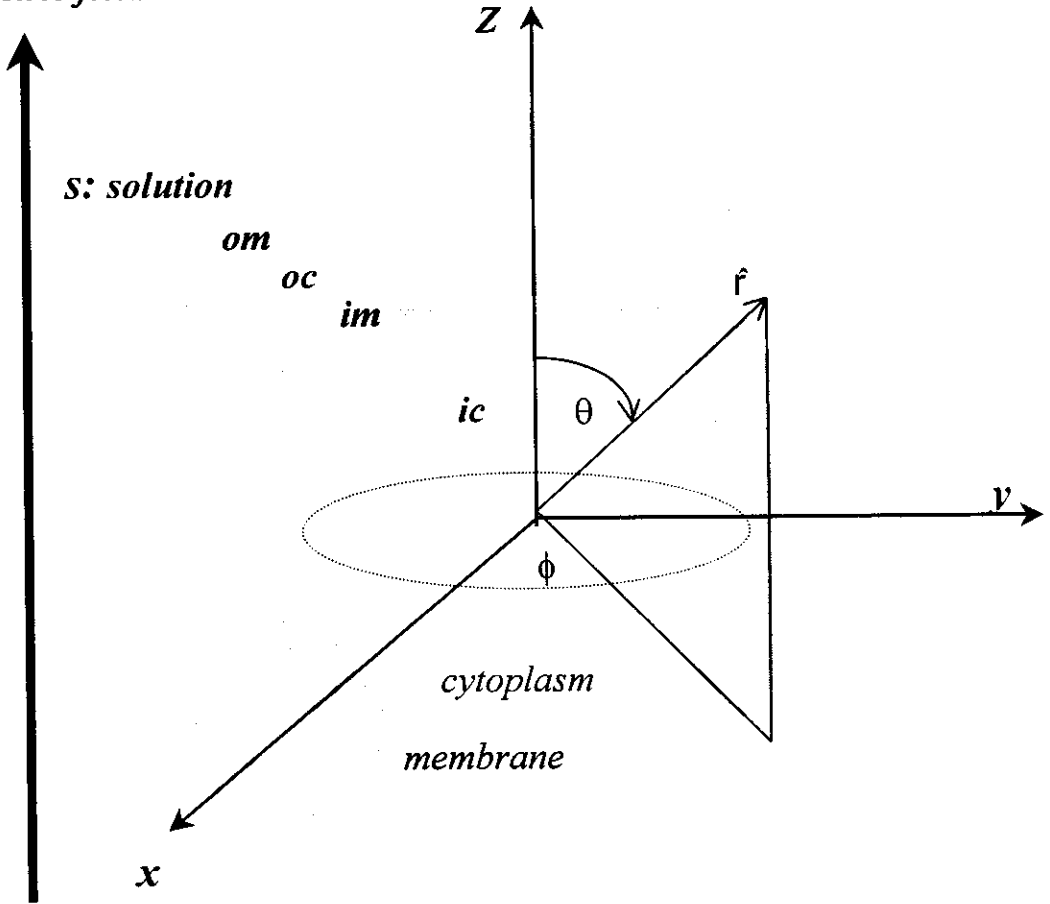
$$\epsilon_i^* (\hat{n}_i \cdot \nabla \psi_i) = \epsilon_j^* (\hat{n}_j \cdot \nabla \psi_j) \quad (1)$$

เมื่อ $E = -\nabla \Psi$

และ $\Psi_i = \Psi_j \quad (2)$

($\hat{n}$ คือเวกเตอร์หนึ่งหน่วยในแนวตั้งฉากกับผิวสัมผัส)

Electric field : E

รูปประกอบ 2 . พิกัดทรงกลมระบุตำแหน่งองค์ประกอบต่างๆภายในเซลล์ตามแบบจำลองเซลล์
ทรงกลมเปลือกสองชั้นที่แขวนลอยในสารละลายภายนอกที่มีค่าไดอิเล็กทริก ϵ_s^*
และอยู่ภายใต้อิทธิพลของสนามไฟฟ้าภายนอก E

ศักย์ไฟฟ้าภายในเซลล์พิจารณาจากสมการลาปลาซ(Laplace) พิกัดทรงกลม คือ

$$\frac{1}{r^2} \frac{\partial}{\partial r} \left(r^2 \frac{\partial \psi}{\partial r} \right) + \frac{1}{r^2 \sin \theta} \frac{\partial}{\partial \theta} \left(\sin \theta \frac{\partial \psi}{\partial \theta} \right) + \frac{1}{r^2 \sin^2 \theta} \frac{\partial^2 \psi}{\partial \phi^2} = 0 \quad (3)$$

และศักย์ไฟฟ้าจากแหล่งกำเนิดภายนอกเซลล์มีค่า

$$\psi_0 = -E_0 r \cos \theta \quad (4)$$

เมื่ออนุพันธ์และอินทิเกรตสมการที่ 3 พบว่า มีผลเฉลย(คำตอบ) หลายค่า สามารถหาได้จากฟังก์ชันเลอจองด์ (Legendre function) ตามสมการ

$$\psi_i = \sum_{n=0}^{\infty} (A_{in} r^n + B_{in} r^{-(n+1)}) P_n \cos \theta \quad (5)$$

เมื่อ $i = ic, im, oc, om$ แสดงถึงองค์ประกอบแต่ละชั้นของเซลล์

และ n คือลำดับของผลเฉลย มีค่าตั้งแต่ $0, 1, 2, \dots, \infty$

แทนตัวแปรต่างๆตามแบบจำลองลงในสมการที่ 5 โดยกำหนดให้ $n = 1$ และ $P_n \cos \theta = \cos \theta$ จะได้สมการศักย์ไฟฟ้าที่แต่ละองค์ประกอบของเซลล์ดังนี้

ที่ $i = ic$ และ $r < R_{ic}$:
$$\psi_{ic} = \sum_{n=0}^{\infty} (A_{ic} r^n + B_{ic} r^{-(n+1)}) P_n \cos \theta = A_{ic} r \cos \theta \quad (6)$$

ที่ $i = im$ และ $R_{ic} < r < R_c$:

$$\psi_{im} = \sum_{n=0}^{\infty} (A_{im} r^n + B_{im} r^{-(n+1)}) P_n \cos \theta = \left(A_{im} r + \frac{B_{im}}{r^2} \right) \cos \theta \quad (7)$$

ที่ $i = oc$ และ $R_c < r < R_{oc}$:

$$\psi_{oc} = \sum_{n=0}^{\infty} (A_{oc} r^n + B_{oc} r^{-(n+1)}) P_n \cos \theta = \left(A_{oc} r + \frac{B_{oc}}{r^2} \right) \cos \theta \quad (8)$$

ที่ $i = om$ และ $R_{oc} < r < R$:

$$\psi_{om} = \sum_{n=0}^{\infty} (A_{om} r^n + B_{om} r^{-(n+1)}) P_n \cos \theta = \left(A_{om} r + \frac{B_{om}}{r^2} \right) \cos \theta \quad (9)$$

ย้อนกลับไปพิจารณาสมการที่ 1 พบว่า k ก็คือแนวรัศมีของเซลล์ (r) จึงสามารถแปลงจากรูปสมการเวกเตอร์ให้เป็นสเกลลาร์ได้คือ

$$\varepsilon_i^* \left(\frac{\partial \psi_i}{\partial r} \right) = \varepsilon_j^* \left(\frac{\partial \psi_j}{\partial r} \right) \quad (10)$$

และจากสมการที่ 2 พบว่า

$$\text{เมื่อ } \psi_{ic} = \psi_{im} \text{ จะได้ว่า } \varepsilon_{ic}^* \left(\frac{\partial \psi_{ic}}{\partial r} \right) = \varepsilon_{im}^* \left(\frac{\partial \psi_{im}}{\partial r} \right) \quad (11)$$

ทำนองเดียวกัน

$$\text{เมื่อ } \psi_{im} = \psi_{oc} \text{ จะได้ว่า } \varepsilon_{im}^* \left(\frac{\partial \psi_{im}}{\partial r} \right) = \varepsilon_{oc}^* \left(\frac{\partial \psi_{oc}}{\partial r} \right) \quad (12)$$

$$\text{เมื่อ } \psi_{oc} = \psi_{om} \text{ จะได้ว่า } \varepsilon_{oc}^* \left(\frac{\partial \psi_{oc}}{\partial r} \right) = \varepsilon_{om}^* \left(\frac{\partial \psi_{om}}{\partial r} \right) \quad (13)$$

แทนค่าสมการที่ 6 7 8 และ 9 ลงในสมการที่ 11 12 และ 13 ตามลำดับ (แทนตัวแปร ψ_i) แล้วแก้สมการเพื่อหาค่าคงที่ 8 ตัวที่ปรากฏในสมการดังกล่าว ได้ค่าดังนี้

$$A_{im} = \frac{A_{ic} (\varepsilon_{ic}^* + 2\varepsilon_{im}^*)}{3\varepsilon_{im}^*}$$

$$B_{im} = \frac{A_{ic} (\varepsilon_{im}^* - \varepsilon_{ic}^*) R_{ic}^3}{3\varepsilon_{im}^*}$$

$$A_{oc} = \frac{A_{ic}}{9\varepsilon_{im}^* \cdot \varepsilon_{oc}^* R_c^3} \left[(\varepsilon_{ic}^* + 2\varepsilon_{im}^*) (\varepsilon_{im}^* + 2\varepsilon_{oc}^*) R_c^3 + 2(\varepsilon_{im}^* - \varepsilon_{ic}^*) (\varepsilon_{oc}^* - \varepsilon_{im}^*) R_{ic}^3 \right]$$

$$B_{oc} = \frac{A_{ic}}{9\varepsilon_{im}^* \cdot \varepsilon_{oc}^* R_c^3} \left[(\varepsilon_{ic}^* + 2\varepsilon_{im}^*) (\varepsilon_{oc}^* - \varepsilon_{im}^*) R_c^3 + (\varepsilon_{oc}^* + 2\varepsilon_{im}^*) (\varepsilon_{im}^* - \varepsilon_{ic}^*) R_{ic}^3 \right]$$

$$A_{om} = -E_0$$

$$B_{om} = \frac{A_{oc} (\varepsilon_{om}^* - \varepsilon_{oc}^*) R_{oc}^3}{3\varepsilon_{om}^*} + \frac{B_{oc} (2\varepsilon_{om}^* + \varepsilon_{oc}^*)}{3\varepsilon_{om}^*}$$

$$A_{ic} = \frac{-27\varepsilon_{im}^* \varepsilon_{oc}^* \varepsilon_{om}^* R_{oc}^3 E_0}{L_1 + L_2}$$

และ $B_{ic} = 0$

เมื่อ

$$L_1 = R_{oc}^3 (2\varepsilon_{om}^* + \varepsilon_{oc}^*) \left[(\varepsilon_{ic}^* + 2\varepsilon_{im}^*) (\varepsilon_{im}^* + 2\varepsilon_{oc}^*) + 2(\varepsilon_{im}^* - \varepsilon_{ic}^*) \left(\frac{R_{ic}}{R_c} \right)^3 (\varepsilon_{oc}^* - \varepsilon_{im}^*) \right]$$

$$L_2 = 2(\varepsilon_{om}^* - \varepsilon_{oc}^*) \left[(\varepsilon_{ic}^* + 2\varepsilon_{im}^*) (\varepsilon_{oc}^* - \varepsilon_{im}^*) R_c^3 + (\varepsilon_{oc}^* + 2\varepsilon_{im}^*) (\varepsilon_{im}^* - \varepsilon_{ic}^*) R_{ic}^3 \right]$$

แทนค่าคงที่เหล่านี้กลับลงในสมการที่ 6 7 8 และ 9 จะได้สมการสำหรับคำนวณค่าศักย์ไฟฟ้าที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งจะสาธิตผลการคำนวณเป็นตัวเลขและกราฟในบทถัดไป

สมการคำนวณสนามไฟฟ้าแต่ละบริเวณภายในเซลล์

ใช้ตัวดำเนินการเดล ∇ (del operator) พิกัดทรงกลม ดำเนินการกับศักย์ไฟฟ้าสมการที่ 6 7 8 และ 9 ด้วยวิธีการอนุพันธ์ที่ละเออิม กล่าวคือ

$$\nabla = \hat{r} \frac{\partial}{\partial r} + \hat{\theta} \frac{1}{r} \frac{\partial}{\partial \theta} + \hat{\phi} \frac{1}{r \sin \theta} \frac{\partial}{\partial \phi} \quad (14)$$

ตัดเทอมสุดท้ายทิ้งไปเพราะศักย์ไฟฟ้าตามแบบจำลองนี้ไม่ได้มีค่าขึ้นกับมุมกวาด ϕ และใช้ความสัมพันธ์ $E = -\nabla\psi$ เพื่อคำนวณหาสนามไฟฟ้าที่แต่ละองค์ประกอบของเซลล์ ได้ค่าดังนี้

$$\vec{E}_o = E_o (\hat{r} \cos \theta - \hat{\theta} \sin \theta) \quad (15)$$

$$\vec{E}_{ic} = E_o \left[\hat{r} \left(A_{im} - \frac{2B_{im}}{r^3} \right) \cos \theta - \hat{\theta} \left(A_{im} + \frac{B_{im}}{r^3} \right) \sin \theta \right] \quad (16)$$

$$\vec{E}_c = E_o \left[\hat{r} \left(A_{oc} - \frac{2B_{oc}}{r^3} \right) \cos \theta - \hat{\theta} \left(A_{oc} + \frac{B_{oc}}{r^3} \right) \sin \theta \right] \quad (17)$$

$$\text{และ } \vec{E}_{oc} = E_o \left[\hat{r} \left(1 - \frac{2B_{om}}{r^3} \right) \cos \theta - \hat{\theta} \left(1 + \frac{B_{om}}{r^3} \right) \sin \theta \right] \quad (18)$$

แทนค่าคงที่ต่างๆกลับลงในสมการที่ 15 16 17 และ 18 จะได้สมการสำหรับคำนวณค่าสนามไฟฟ้าที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งจะสาธิตผลการคำนวณเป็นตัวเลขและกราฟในบทถัดไป

สมการคำนวณค่าไดอิเล็กทริกเชิงซ้อนของเซลล์

ค่าไดอิเล็กทริกเชิงซ้อนของเซลล์ทรงกลมตันที่มีเปลือกสองชั้นตามรูปที่ 1 มีค่าดังสมการ

$$\varepsilon_{eff}^* = \varepsilon_{om}^* \left[\frac{2(1-v_1) + (1+2v_1)E_1}{(2+v_1) + (1-v_1)E_1} \right] \quad (19)$$

ตัวแปรที่ปรากฏในสมการที่ 19 มีค่าดังนี้

$$v_1 = \left(1 - \frac{d_{om}}{R} \right)^3 \quad (20)$$

และ

$$E_1 = \left(\frac{\varepsilon_{oc}^*}{\varepsilon_{om}^*} \right) \left(\frac{2(1-v_2) + (1+2v_2)E_2}{(2+v_2) + (1-v_2)E_2} \right) \quad (22)$$

เมื่อ

$$v_2 = \left(1 + \frac{d_{oc}}{R_i} \right)^{-3} \quad (23)$$

และ

$$E_2 = \left(\frac{\varepsilon_{im}^*}{\varepsilon_{oc}^*} \right) \left(\frac{2(1-v_3) + (1+2v_3)E_3}{(2+v_3) + (1-v_3)E_3} \right) \quad (24)$$

เมื่อ
$$v_3 = \left(1 - \frac{d_{im}}{R_i}\right)^3 \quad (25)$$

และ

$$E_3 = \frac{\varepsilon_{ic}^*}{\varepsilon_{im}^*} \quad (26)$$

งานวิจัยนี้ได้ประมาณค่าเทอม $v_1 = \left(1 - \frac{d_{om}}{R}\right)^3 \approx \left(1 - \frac{3d_{om}}{R}\right)$

$$\text{เทอม } v_2 = \left(1 + \frac{d_{oc}}{R_i}\right)^{-3} \approx \left(\frac{R_i}{R_i + 3d_{oc}}\right)$$

$$\text{และเทอม } v_3 = \left(1 - 3\frac{d_{im}}{R_i}\right)$$

ส่วนจริงของฟังก์ชัน $f(\omega)$ มีค่าเป็น

$$\text{Re}[f(\omega)] = \text{Re}\left[\phi \left(\frac{\varepsilon'_{eff} - \varepsilon'_s}{\varepsilon'_{eff} + 2\varepsilon'_s}\right)\right] \quad (27)$$

เมื่อ ϕ คือ *volume fraction* เป็นเทอมที่ขึ้นกับรูปทรง ปริมาตรเซลล์ รวมทั้งค่า ε'_{eff} และ ε'_s ตามสมการของ Wagner(1914) กล่าวคือ

$$\varepsilon' = \varepsilon'_s \left[\frac{2\varepsilon'_s + \varepsilon'_{eff} - 2\phi(\varepsilon'_s - \varepsilon'_{eff})}{2\varepsilon'_s + \varepsilon'_{eff} + \phi(\varepsilon'_s - \varepsilon'_{eff})} \right]$$

แทนความสัมพันธ์ $\varepsilon' = \varepsilon - j\frac{\sigma}{\omega}$ ลงในสมการข้างต้น และจัดรูปสมการข้างต้นใหม่

พบว่า
$$\phi = \frac{2(1 - \sigma_{eff} / \sigma_s)}{2 + \sigma_{eff} / \sigma_s}$$

ถ้า $\sigma_s \approx \sigma_{eff}$ หรือ $\sigma_s \gg \sigma_{eff}$

สามารถลดรูปสมการได้เป็น

$$\phi = 1 - \left(\frac{\sigma_{eff}}{\sigma_s}\right)^{2/3}$$

แทนค่า $\sigma_{eff} = 0.03$ S/m และ $\sigma_s = 0.05$ S/m (ค่าประมาณในงานวิจัยนี้)

ได้ค่า $\phi = 0.3$ (ค่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไขในสมการ)

แทนสมการที่ 19 ลงในสมการที่ 27 จะได้

$$\operatorname{Re}[f(\omega)] = \operatorname{Re}\left[\phi\left(\frac{Z_1 Z_3 + Z_2 Z_4}{Z_3^2 + Z_4^2}\right)\right] \quad (28)$$

ตัวแปรที่ปรากฏในสมการที่ 28 มีค่าขึ้นกับฟังก์ชันต่างๆเป็นลำดับชั้นดังนี้

$$\begin{aligned} Z_1 &= \omega(V - \varepsilon_S X) \\ Z_2 &= \omega W + \sigma_S X \\ Z_3 &= \omega(V + 2\varepsilon_S X) \\ Z_4 &= \omega W - 2\sigma_S X \end{aligned}$$

เมื่อ

$$\begin{aligned} W &= ST - RU \\ V &= RT + SU \\ X &= T^2 + U^2 \end{aligned}$$

และ

$$\begin{aligned} R &= \omega \varepsilon_{om} N + \sigma_{om} \omega O \\ S &= \omega^2 \varepsilon_{om} O - \sigma_{om} N \\ T &= \omega P \\ U &= \omega^2 Q \end{aligned}$$

และ

$$\begin{aligned} N &= 2c_1 L + c_2 J \\ O &= 2c_1 M + c_2 K \\ P &= c_3 L + c_1 J \\ Q &= c_3 M + c_1 K \end{aligned}$$

และ

$$\begin{aligned} c_1 &= 1 - v_1 \\ c_2 &= 1 + 2v_1 \\ c_3 &= 2 + v_1 \end{aligned}$$

เมื่อ v_1 เป็นไปตามสมการที่ 20

$$\begin{aligned} J &= \sigma_{oc} F + \omega^2 \varepsilon_{oc} G \\ K &= \varepsilon_{oc} F - \sigma_{oc} G \\ L &= \sigma_{om} H + \omega^2 \varepsilon_{om} I \\ M &= \varepsilon_{om} H - \sigma_{om} I \end{aligned}$$

และ

$$F = 2b_1c + b_2A$$

$$G = 2b_1D + b_2B$$

$$H = b_3C + b_1A$$

$$I = b_3D + b_1B$$

$$b_1 = 1 - v_2$$

$$b_2 = 1 + 2v_2$$

$$b_3 = 2 + v_2$$

เมื่อ v_2 มีค่าตามสมการที่ 23

$$A = 2a_1(\omega^2 \varepsilon_{im}^2 - \sigma_{im}^2) + a_2(\omega^2 \varepsilon_{ic} \varepsilon_{im} - \sigma_{im} \sigma_{ic})$$

$$B = 2a_1(2\varepsilon_{im} \sigma_{im}) + a_2(\varepsilon_{im} \sigma_{ic} + \varepsilon_{ic} \sigma_{im})$$

$$C = a_3(\omega^2 \varepsilon_{im} \varepsilon_{oc} - \sigma_{im} \sigma_{oc}) + a_1(\omega^2 \varepsilon_{ic} \varepsilon_{oc} - \sigma_{ic} \sigma_{oc})$$

$$D = a_3(\varepsilon_{im} \sigma_{oc} + \varepsilon_{oc} \sigma_{im}) + a_1(\varepsilon_{ic} \sigma_{oc} + \varepsilon_{oc} \sigma_{ic})$$

$$a_1 = 1 - v_3$$

$$a_2 = 1 + 2v_3$$

$$a_3 = 2 + v_3$$

เมื่อ v_3 มีค่าตามสมการที่ 25

ใช้สมการทั้งหมดเหล่านี้คำนวณหาค่า $\text{Re}[f(\omega)]$ และนำไปวิเคราะห์หาค่าไดโพลีทริกและสภาพนำไฟฟ้าของเซลล์ ซึ่งจะกล่าวเป็นลำดับในบทถัดไป